

UCHWAŁA

z dnia 13 października 2023 r.

Komisji Habilitacyjnej, powołanej w dniu 3 listopada 2015 r. przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów (ze zmianą jej składu postanowieniami CKds.SiT z dnia 3 grudnia 2019 r. oraz wynikającymi z decyzji Rady Doskonałości Naukowej z dnia 26 września 2022 r.) – na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm. - w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. - Przepisy wprowadzające ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 z późn. zm.) – w sprawie **przeprowadzenia wszczętego w dniu 28 sierpnia 2015 r. postępowania habilitacyjnego dra Tomasza Derlatki w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo** (wyrażenia opinii dla Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w kwestii wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego)

Komisja w składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. Lech Miodyński

Recenzent: dr hab. Wincenty Cesluk-Grajewski – nieobecny na posiedzeniu

Recenzentka: prof. dr hab. Joanna Czaplińska

Recenzent: dr hab. Józef Zarek

Członkini: dr hab. Anna Gawarecka, prof. UAM

Członkini: dr hab. Grażyna Szwat-Gyłybowa, prof. IS PAN

Sekretarz: dr hab. Marcin Filipowicz, prof. UW

działając zgodnie z Ustawą i w oparciu o rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach / postępowaniach doktorskich, postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora, na posiedzeniu w trybie zdalnym w dniu 13 października 2023 r., w którym uczestniczył sześciuosobowy skład Komisji (przy jednej osobie nieobecnej), dokonała ponownego rozpatrzenia sprawy na podstawie zgromadzonych jej akt (biorąc pod uwagę odwołanie Habilitanta od poprzedniej odmownej decyzji Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Jagiellońskiego w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego – uwzględnione przez RDN 26 września 2022 r.). Oceniono że zgromadzona dokumentacja – wniosek Habilitanta z dnia 25 sierpnia 2015 r. z załącznikami, trzy recenzje dorobku, dostępny materiał w postaci publikacji Kandydata, postanowienia CKds.SiT i RDN oraz inne dokumenty dołączone do sprawy – jest wystarczająca do podjęcia stosownej uchwały, w

szczegółności że sporządzone recenzje zawierają czytelne argumentacje i jednoznaczne konkluzje. Wszystkie ich aspekty poddano szczegółowej dyskusji.

W zarządzonym głosowaniu jawnym nad opinią w sprawie poparcia wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego uzyskano następujący wynik:

ZA: 3

PRZECIW: 3

WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ: 0

W związku z brakiem uzyskania wymaganej większości głosów dla podjęcia uchwały przeprowadzono ponowną dyskusję uwzględniającą wszystkie przedstawiane wcześniej argumenty oraz zaistniałą sytuację nierozstrzygalnej (rozkładającej się symetrycznie) różnicy zdań wśród członków komisji. Przedmiotową uchwałę poddano po raz drugi pod głosowanie jawne, uzyskując następujący wynik:

ZA: 2

PRZECIW: 3

WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ: 1

W rezultacie Komisja **większością głosów negatywnie opiniuje wniosek o nadanie drowi Tomaszowi Derlatce stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo.**

UZASADNIENIE

Stwierdzono iż w konkluzjach dwóch recenzji (na trzy sporządzone) prace składające się na sławistyczny – w przeważającej mierze sorabistyczny – dorobek naukowy wykazany przez dra Tomasza Derlatkę po uzyskaniu stopnia doktora (w tym główne/szczególne osiągnięcie w postaci monografii; dodatkowo poddano też oglądowi publikacje sprzed doktoratu) zostały uznane za spełniające ustawowe kryteria znacznego wkładu w rozwój dyscypliny, a istotna działalność naukowa stanowi dodatkowy argument przemawiający w obu recenzjach za pozytywną oceną całości przedłożonego dorobku. Rozpatrzono również wszystkie aspekty recenzji negatywnej, koncentrującej się na wadach formalno-językowych i uchybieniach w zakresie zaplecza teoretycznego rozprawy habilitacyjnej. Przedstawiono ponadto cztery opinie wykonane na piśmie

przez pozostałych członków komisji – ich konkluzje (nie uwzględniając jednej pozytywnej wykonanej dodatkowo przez recenzenta mimo braku takiego formalnego obowiązku) w trzech przypadkach były negatywne, jedna miała wydźwięk pozytywny.

W trakcie dyskusji – szczegółowo udokumentowanej, podobnie jak podstawowe tezy recenzji i opinii, w protokole z posiedzenia – skupiano się między innymi na jakościowej i ilościowej stronie dorobku Habilitanta, uwarunkowaniach opublikowania jego monografii awansowej poza Polską, cechach idiolektu jej Autora, poznawczym znaczeniu jego badań dla rzadkiej filologicznej specjalności slawistycznej i granicach tolerancji dla włączania w obieg naukowy tekstów/monografii nośnych informacyjnie, lecz niedopracowanych na płaszczyźnie formalnej i dyskusyjnych pod względem metodologicznym. Zwracano też uwagę na wyjątkowo długi (ponad 8 lat) i zawiły pod względem prawnym (dwa odwołania Habilitanta) charakter postępowania, jak i nierozstrzygalność dyskusji nad jego wynikiem w gronie kolejnych zmieniających się składów recenzenckich oraz samej komisji. W rezultacie polaryzacji poglądów członków Komisji wyłoniły się podczas dyskusji dwa stanowiska, z których w pierwszym pokreślano niedopuszczalność istotnych mankamentów językowo-stylistycznych oraz niedopracowania teoretycznoliterackiego (zwłaszcza gdy chodzi o przypadek rozprawy habilitacyjnej), w drugim zaś podkreślano że na szali argumentów różnego rodzaju zasługi Habilitanta w budowaniu fundamentów rozległej wiedzy o literaturze Łużyc (w kontekście całej zachodniej slawistyki) górują nad negatywnymi aspektami jego dorobku – jako solidny element poznawczy niezbędny polskiemu środowisku w sytuacji dziś już niemal całkowitej nieobecności w nim badaczy sorabistów. Wskazywano również na niektóre absurdalne sytuacje formalne i prawno-administracyjne wynikające z konieczności uczestniczenia członków komisji po raz kolejny w postępowaniu nie skutkującym potencjalnie jednoznacznym merytorycznie rozstrzygnięciem. Głosowanie, którego wyniki odzwierciedliły powstałą różnicę zdań, zarządzono po dokładnym wysłuchaniu argumentów wszystkich osób zebranych na posiedzeniu. Z powodu nieuzyskania w nim wymaganej większości głosów (symetryczne rozłożenie pozytywnych i negatywnych), po kolejnej fazie dyskusji, ogłoszono następne (drugie), przynoszące tym razem wymierny werdykt.

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę zawierającą **negatywną** opinię w procedowanej sprawie Radzie Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Przewodniczący: prof. dr hab. Lech Miodyński

Katowice, 13 października 2023 r.